

semma siimis poistab, valjo ennam peawad
need väetimad wallo tundma, kes sutsadi^k
ih^b egi walquist ei näinud, ja ühhe hobiga
wasusa tulje näwad. Halle meel peab fei-
fil ollema, kui näkse sesu, gu^e värima lap-
se, siimad siini pannema ja kissendama, et
ta kuumlat näh es wallo tuñneb. Ja seest
se ehl tuseb et ne ledde^p ddi keige ello-ajal
nöörad siimad on; separas! peab neid vähe-
he harvalt öppetama kuualt nõggemq. Keile
need, kermot ma ollen näinud. Wannus-
ses veel selged siimad olevad, on muulle üt-
telinud, et nem nad vähva ajal en suudinud.
Monned on nou annud, et enne fui ap-
se nabba soon puniseutalse, sedda merd peab
hästi välia wantama ja sedda aitmatak^e eks
hea ollema, et sesugused lapse ei rea^R maled-
fama. Sedda matean kui et seiuagu ed la^{ed}
ka on rouged sanud, aga hõlyfama t on n^m
mad rougen peasnud, süsi ma ei ilge kinnitüs-
da, et se jest on tulnud. Keige esmalt on l. p. el.
mis

mis sunib, pesseniist tarvis; agga kas pat-
rem, soia, wai fulma weega fedda pessa? Monned,
kes ütlewad, et mieie lapsed ev
olle ennam ni tuggewad, fui ennenuiste,
lüssatavad sedda selle siuks, et neid fulma
weega ei pessa; agga sedda nezi minna ei
woi mitte lita. Gest fulm wesī ei roötta
sedda sikket roja, mis lapsi ihhs fulges on,
mitte hästi ära, ja kui legi sedda vägise
roötteks tehha, siis se tulles lapsile vägga
sureks waewaks. Peale sedda tulles karta,
et se äkkilinne fulm, lapsel, kes m kaua soias
enma ihhus on oinud, kahju teeb, wahhet
woiks surm fest terminal tulla. Keige par-
rem on sepärrast, sedda leige tweega ja sepis-
ga pessa ja pehme millase narssoga sedda
roja ibho pealt ärtoörua. Et lapsed mih-
hitakse, on vägga tarvis fui nemmad ka
ful sepärrast kissendassid. Gest last, kes
ei olle mähknes, ei woi mitgi wihil biete ho-
da, ehet ilma faktuseta kae peal kanda, fest
sesug.